

WHAT'S IN A NAME

Liesbeth Steur is schrijver van verhalen over mensen. Alles wat zij schrijft, is non-fictie. Het leven is zonder ook maar iets te verzinnen voor haar al fantastisch genoeg. Liesbeth woont in het natuurgebied van de Serra de São Mamede aan de voet van Marvão in Portugal. Naast het schrijven organiseert zij drie keer per jaar *retreats* voor hen die op zoek zijn naar een tevreden leven. Meer lezen: liesbethsteur.com.

VAN PORSCHÉ NAAR PLOEG

Het is nu ongeveer een jaar geleden dat ik mijn boek *Kind van de koloniën* afrondde. De klus was geklaard na vele jaren van onderzoek, interviews en het familiearchief uitpluizen. Tijdens het schrijfproces was er veel belangstelling van familie en vrienden die niet konden wachten – zeiden ze – om het verhaal te lezen. De meesten bestelden een exemplaar. Verrassend genoeg waren er heel wat onbekenden die bestelden. De kleine oplage was snel uitverkocht. De familie die zo vol verwachting was, reageerde nauwelijks. Misschien nog geen tijd gehad om te lezen. Van onbekenden daarentegen kwamen veel reacties. De een nog mooier dan de ander. Verbaasd als ze waren over de geschiedenis van Zuid-Afrika en Nederlands-Indië – waar een deel van het verhaal zich afspeelt – en over wat iemand allemaal kan meemaken en verduren in een mensenleven. Van mijn schouders was in ieder geval een last afgevallen en mijn verworven inzichten in mijzelf talrijk. Het kan dus helpen om je te verdiepen in je familiegeschiedenis. En nu was er ineens tijd om mijn herwonnen vrijheid te vieren. Eindelijk kon ik weer doen wat ik het liefste doe zonder dat stemmetje in mijn hoofd dat het boek af moest. Dat is studeren. Hoe divers mijn

interesse ook is, het komt altijd neer op het verkrijgen van meer kennis over bewustzijn. Of ik me nou verdiep in yoga en meditatie of een boek lees van bijvoorbeeld Mattias Desmet over de massavorming die gaande is in de wereld. Dat klinkt allemaal wel serieus en dat is het ook. Soms word ik thuis wel een nerd genoemd omdat ik altijd met mijn neus in de boeken zit in plaats van een duik te nemen in het zwembad. Toch heb ik nu iets luchtigs bedacht, ter afwisseling. Want mijn leven is naast serieus ook lichtvoetig. Ik heb daar wel een mooie balans in, vind ik zelf. Ik ga na de zomer het boek met korte verhalen afmaken dat ik ooit begon samen met mijn man Coen Verharen. Dat gaat over onze avonturen sinds ons vertrek uit Nederland in 2005. Want wij gingen gewoon, zonder plan, maar wel met het vertrouwen dat alles altijd goed komt. We zijn inmiddels zeventien jaar verder. Er is zowaar rust in de tent, we wonen al zes jaar op dezelfde plek en hebben onze draai gevonden. Daar hebben die avonturen aan bijgedragen. Want het zijn altijd de pijnlijke momenten die inzicht kunnen geven in het eigen leven. Al die hilarische gebeurtenissen ook natuurlijk maar vooral de dingen die misgingen waren de grootste

leerschool. *Bad things happen for a good reason*, wordt wel gezegd. Dat klopt volgens mij. Niet dat ik nu zit uit te kijken naar een nieuwe misser, maar stel dat het nog eens gebeurt, dan weet ik dat het nut heeft. Het opschrijven van gebeurtenissen heeft ook een louterende werking. Dat is een goede reden om het boek dat de werktitel *Van Porsche naar ploeg* draagt, af te maken en misschien is het voor anderen die in deze barre tijden van plan zijn een 'Ik vertrekje' te doen, reden om nog moediger te worden.